

Jako mandle pražené

Jiří Korn

Jako mandle pražené,
dětské dlaně vztažené,
jsou tvé oči, kam jen vkročím,
tam je vidím zasněné.

Jako mandle pražené,
s věčnou něhou vážené,
je tvůj pohled, tak měj ohled,
nechci mlsat, vážně ne.

Prosím, jen se rozhlédni,
nejsem první, poslední,
kdo tě žádá: měj mě ráda,
šeptá slůvka naivní.

Sám, sám, sám, jen sám,
dál, dál, stál jsem tam.
Já chtěl rád, jen rád
tvým snům lásku dát.

Jako mandle pražené
Do rtů víček vložené,
oči hnědé, když hledí přede mnou
do žil krev se mi nažene.

Jako mandle pražené,
mince touhou ražené
jsou tvé oči tam, kam teď vkročím,
vidím je stále jen přivřené.

Hořkou slzou zdobené,
mřížící tvých řas vězněné,
neuvidí do tváří lidí,
jsou jako mandle jen pražené.

Prosím, jen se rozhlédni,
pálí slunko polední,
kočky předou, mámy si vedou děti
a děti mandle nám sní.

Sám, sám, sám, jen sám,
dál, dál, stál jsem tam.
Já chtěl rád, jen rád
tvým snům lásku dát.